

Sygn. akt III KK 266/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSA del. do SN Jacek Błaszczyk

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy,
w sprawie J. W.

skazanego z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 i 3 kk,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 5 lutego 2013 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na niekorzyść skazanego -
od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 26 marca 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 24 lipca 2012 r. Prokurator Generalny wywiódł kasację szczególną, którą zaskarżył w całości, na niekorzyść skazanego J. W., wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 26 marca 2012 r. Zarzucił w niej „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego procesowego – art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. polegające na uwzględnieniu zawartego w treści oskarżenia wniosku prokuratora o skazanie J. W. za popełnienie przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw.

z art. 278 § 1 i 3 k.k. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, podczas gdy oskarżony w zgłoszonym uprzednio wniosku zaproponował wymierzenie mu kary 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz pomimo tego, iż wniosek prokuratora nie zawierał uzgodnienia w przedmiocie obligatoryjnego orzeczenia środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k., a nadto w sytuacji, gdy okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu budziły wątpliwości, co obligowało sąd do nieuwzględnienia wniosku i rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych”.

Formułując cytowany zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Lektura wniosku prokuratora sformułowanego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. jednoznacznie wskazuje, iż nie objął on propozycji orzeczenia na podstawie art. 46 k.k. obowiązku naprawienia szkody, mimo złożenia takiego wniosku przez pokrzywdzonego. Porównanie zaś tego wniosku z propozycją złożoną – w ramach konsensualnego załatwienia sprawy – przez oskarżonego pozwala na stwierdzenie, że w istocie do porozumienia nie doszło.

W zaistniałej sytuacji sąd nie mógł w trybie art. 343 k.p.k. orzec odmiennie, ani też nie był uprawniony do uwzględnienia wniosku w tym kształcie. Powinien był albo doprowadzić do modyfikacji wniosku, albo też skierować sprawę na rozprawę. Uwzględniając zaś tak rażąco wadliwy wniosek, rażąco naruszył wskazane w zarzucie kasacji przepisy procedury, a naruszenie to niewątpliwie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Podzielając więc zasadność zarzutu i wniosku kasacji, należało uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu. Po zmianach wynikających z rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 października 2012 r.: w sprawie zniesienia niektórych sądów rejonowych (Dz. U. 2012, poz. 1121) oraz w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz. U. 2012, poz. 1123) obecnie właściwym do rozpoznania tej sprawy jest Sąd Rejonowy w Ł.

Sąd ponownie rozpatrujący sprawę wpierw oceni czy argumentacja uzasadniająca twierdzenie skarżącego – w świetle przedstawionego przez prokuratora materiału dowodowego – że okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu budzą wątpliwości wymaga skierowania sprawy na rozprawę i tam decyzji co do ewentualnego stosowania instytucji z art. 345 § 1 k.p.k., czy też stan sprawy pozwala na podjęcie próby jej konsensualnego załatwienia w toku posiedzenia w trybie art. 343 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k.